

Příběh apoštola Petra

Čítanka

POVOLÁNÍ

Mt 4,18-22

¹⁸Když se ubíral podél Galilejského moře, uviděl dva bratry – Šimona, zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. ¹⁹Řekl jim: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ ²⁰Oni hned nechali loď i otce a následovali ho. ²¹A jak šel odtamtud dál, uviděl jiné dva bratry – Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, Jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují sítě. A povolal je. ²²Oni hned nechali loď i otce a následovali ho.

Mk 1,16-20

¹⁶Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. ¹⁷Ježíš jim řekl: „Pojďte se mnou, a udělám z vás rybáře lidí!“ ¹⁸Ihned nechali sítě a následovali ho. ¹⁹Kdy popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. ²⁰Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

Lk 5,1-11

¹Jednou stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. ²Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali sítě. ³Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. ⁴Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajeď na hlubinu a spusťte sítě k lovení!“ ⁵Šimon mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“ ⁶Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, že se jim sítě téměř trhaly. ⁷Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. ⁸Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!“ ⁹Zmocnil se ho totiž úžas – a také všech jeho společníků – nad tím lovem ryb, které chytili; ¹⁰stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými

druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“

¹¹Přirazili s lodmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

Jan 1,35-42

³⁵Na druhý den zase Jan stál se dvěma ze svých učedníků. ³⁶Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ ³⁷Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. ³⁸Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ ³⁹Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne.

⁴⁰Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. ⁴¹Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – ⁴²a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

UZDRAVENÍ TCHYNĚ

Mt 8,14-15

¹⁴Když vešel Ježíš do Petrova domu, uviděl, že Petrova tchyně leží a má horečku. ¹⁵Dotkl se její ruky, a horečka jí přestala; ona vstala a obsluhovala ho.

Mk 1,29-31

²⁹Hned, jak Ježíš vyšel ze synagógy, vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. ³⁰Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. ³¹Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala.

Lk 4,38-39

³⁸Odešel pak ze synagógy a vstoupil do Šimonova domu. Šimonova tchyně byla stížena vysokou horečkou; i prosili ho za ni. ³⁹On se nad ní sklonil, pohrozil horečce, a ta přestala. Nemocná hned vstala a obsluhovala je.

PETR JDE PO VODĚ

Mt 14,22-32

²²Hned potom přiměl (Ježíš) učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než on rozpustí zástupy. ²³Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám.

²⁴Zatím byla loď už daleko od břehu a vlny jí zmítaly, protože vanul vítr proti nim. ²⁵K ránu šel Ježíš k nim a kráčet po moři. ²⁶Když ho učedníci uviděli kráčet po moři, zděsili se, neboť mysleli, že je to přízrak, a strachem začali křičet. ²⁷Ježíš však na ně hned promluvil: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ ²⁸Petr mu odpověděl: „Pane, když jsi to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě.“ ²⁹A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, kráčet po vodě a šel k Ježíšovi. ³⁰Zpozoroval však silný vítr a dostal strach. Začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ ³¹Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ ³²Pak vstoupili na loď a vítr přestal. ³³Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli a říkali: „Jsi opravdu Boží syn.“

PETROVO VYZNÁNÍ U CÉSAREJE FILIPOVY

Mt 16,13-16

¹³Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ ¹⁴Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ ¹⁵Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ ¹⁶Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ ¹⁷Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec.“ ¹⁸A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou.“

Mk 8,27-30

²⁷Ježíš vyšel se svými učedníky do vesnic u Césareje Filipovy. Cestou se ptal svých učedníků: „Za koho mě lidé pokládají?“ ²⁸Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za jednoho z proroků.“ ²⁹Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“ ³⁰Tu je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neříkali.

Lk 9,18-22

¹⁸Když se (Ježíš) jednou o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: „Za koho mě lidé pokládají?“ ¹⁹Odpověděli: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní myslí, že vstal jeden z dávných proroků.“ ²⁰Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr odpověděl: „Za Božího Mesiáše!“ ²¹On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali, ²²a dodal, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen.

(Jan 6,67-69)

⁶⁷Ježíš řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ ⁶⁸Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, ⁶⁹a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží!“

PETR – SKÁLA

Mt 16,17-18

¹⁷Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. ¹⁸A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou.“

PŘEDÁNÍ KLÍČŮ

Mt 16,19-20

¹⁹„Tobě dám klíče od nebeského království: co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“ ²⁰Potom důtklivě přikázal učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

PRVNÍ PŘEDPOVĚĎ UTRPENÍ

Mt 16,21-23

²¹Od té doby Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. ²²Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: „Bůh uchovej, Pane! To se ti nikdy nestane!“

²³On se však obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mne, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“

Mk 8,31-33

³¹Potom je (Ježíš) začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit, ale po třech dnech že vstane z mrtvých. ³²A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat. ³³On se však obrátil, pohleděl na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“

PROMĚNĚNÍ NA HOŘE

Mt 17,1-9

¹Po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. ²A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. ³A hle – ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. ⁴Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden obě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ ⁵Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!“ ⁶Jak to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. ⁷Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ ⁸Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. ⁹Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

Mk 9,2-9

²Po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. ³Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit. ⁴Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. ⁵Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Miste, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ ⁶Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. ⁷Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ ⁸Když se rozhlédli,

najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. ⁹Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

Lk 9,28-36

²⁸Asi za osm dní po těchto řečech Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. ²⁹Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbělel. ³⁰A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš. Zjevili se ve slávě ³¹a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě. ³²Petra a jeho druhy však přemohl spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu a ty dva muže stát u něho. ³³Jak se potom od něho vzdalovali, řekl Petr Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady! Postavíme tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. ³⁴Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň. ³⁵Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!“ ³⁶Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli nic o tom, co viděli.

CHRÁMOVÁ DAŇ

Mt 17,24-27

²⁴Když přišli do Kafarna, přistoupili výběřčí chrámové daně k Petrovi a zeptali se: „Váš mistr chrámovou daň neplatí?“ ²⁵Odpověděl: „Platí.“ Jakmile vešel do domu, předešel ho Ježíš otázkou: „Co myslíš, Šimone, od koho vybírají pozemští králové poplatky a daně? Od svých synů, nebo od cizích?“ ²⁶Když odpověděl „od cizích“, Ježíš mu řekl: „Synové tedy k tomu vázání nejsou. ²⁷Abychom je však nepohoršili, jdi k moři, vhod' udici a tu rybu, která se první chytí, vezmi, otevři jí ústa a najdeš stříbrný peníz. Ten vezmi a dej jim na mě i za sebe.“

POSLEDNÍ VEČEŘE

Mt 26,20-29

²⁰Když nastal večer, zaujal místo u stolu s Dvanácti. ²¹Při jídle jim řekl: „Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí.“ ²²Velmi se zarmoutili a začali mu říkat jeden přes druhého: „Jsem to snad já, Pane?“

²³Odpověděl: „Kdo si se mnou namáčí rukou v míse, ten mě zradí. ²⁴Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.“ ²⁵Také Jidáš, který ho chtěl zradit, se zeptal: „Jsem to snad já, Mistře?“ Odpověděl mu: „Tys to řekl.“

²⁶Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte. To je mé tělo.“ ²⁷Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl: „Pojte z něho všichni. ²⁸Neboť to je má krev nové smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů. ²⁹Pravím vám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z tohoto plodu révy až do toho dne, kdy z nového plodu budu pít s vámi v království svého Otce.“

Mk 14,17-25

¹⁷Večer přišel Ježíš s Dvanácti. ¹⁸Když byli u stolu a jedli, řekl: „Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“ ¹⁹Zarmoutili se a začali mu říkat jeden přes druhého: „Jsem to snad já?“ ²⁰Odpověděl jim: „Jeden z Dvanácti, který si se mnou namáčí v téže míse. ²¹Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí! Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.“

²²Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával jim ho se slovy: „Vezměte. To je mé tělo.“ ²³Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. ²⁴A řekl jim: „To je má krev, krev nové smlouvy, která se prolévá za všechny. ²⁵Amen, pravím vám: Už nikdy nebudu pít z plodu révy až do toho dne, kdy z nového plodu budu pít v Božím království.“

Lk 22,14-23

¹⁴Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim: ¹⁵„Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. ¹⁶Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.“ ¹⁷A vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte ho a rozdělte mezi sebe. ¹⁸Neboť vám říkám: od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království.“

¹⁹Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim ho se slovy: „To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!“ ²⁰Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.

²¹Hle, u mě na stole je však ruka mého zrádce! ²²Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho zradí!“ ²³Oni se začali ptát jeden druhého, který z nich že to je, kdo to hodlá udělat.

Jan 13,21-30

²¹Po těch slovech se Ježíš v duchu zachvěl a s důrazem prohlásil: „Amen, amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí.“ ²²Učedníci pohlíželi jeden na druhého v rozpacích, o kom to říká. ²³Jeden z jeho učedníků ležel na Ježíšových prsou, ten, kterého Ježíš miloval. ²⁴Šimon Petr na něj kývl a vybídl ho: „Zeptej se, kdo to je, o kom to říká.“ ²⁵On se naklonil k Ježíšovým prsům a zeptal se ho: „Pane, kdo je to?“ ²⁶Ježíš odpověděl: „Ten je to, komu podám omočené sousto.“ A vzal sousto, omočil ho a podal Jidášovi, synu Šimona Iškariotského. ²⁷Po tom soustu vstoupil do něho satan. Ježíš mu pak řekl: „Co chceš udělat, udělej rychle.“ ²⁸Z ostatních, kteří byli u stolu, nikdo nerozuměl, proč mu to řekl. ²⁹Poněvadž Jidáš spravoval pokladnu, mysleli někteří, že mu Ježíš nařídil: „Nakup, čeho potřebujeme na svátky“ nebo aby dal něco chudým. ³⁰On pak vzal sousto a hned odešel. Byla noc.

JEŽÍŠ UMÝVÁ UČEDNÍKŮM NOHY

Jan 13,1-19

¹Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti. ²Bylo to při večeři. Ďábel už vnukl Jidášovi Iškariotskému, synu Šimonovu, myšlenku, aby ho zradil. ³Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. ⁴Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. ⁵Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu. ⁶Tak přišel k Šimonu Petrovi. Ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ ⁷Ježíš mu odpověděl: „Co já dělám, tomu ty nyní ještě nemůžeš rozumět; pochopíš to však později.“ ⁸Petr mu řekl: „Nohy mi umývat

nebudeš! Nikdy!“ Ježíš mu odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ ⁹Šimon Petr mu řekl: „Pane, tak mi umyj nejen nohy, ale i ruce a hlavu!“ ¹⁰Ježíš mu odpověděl: „Kdo se vykoupal, potřebuje si umýt jen nohy, a je český celý. I vy jste čistí, ale ne všichni“ ¹¹Věděl totiž, kdo ho zradí; proto řekl: „Ne všichni jste čistí.“

¹²Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal? ¹³Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. ¹⁴Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. ¹⁵Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy. ¹⁶Amen, amen, pravím vám: Služebník není víc než jeho pán, posel není víc než ten, kdo ho poslal. ¹⁷Když to víte, blaze vám, jestliže podle toho jednáte. ¹⁸Neříkám to vás o všech. Já vím, které jsem si vyvolil. Ale ať se naplní výrok Písma: Ten, kdo jí můj chléb, zvedl proti mně patu. ¹⁹Už teď vám to říkám, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane, že já to jsem.

ODMÍTNUTÍ ZRADY

Mt 26,30-35

³⁰Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. ³¹Tehdy jim Ježíš řekl: „Vy všichni se dnes v noci nade mnou pohoršíte, neboť je psáno: Budou bít pastýře a ovce ze stáda se rozprchnou. ³²Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“ ³³Petr mu na to řekl: „Kdyby se všichni nad tebou pohoršili, já se nikdy nepohorším!“ Ježíš mu odpověděl: ³⁴„Amen, pravím ti: Dnes v noci, dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ ³⁵Petr mu však tvrdil: „I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapřu tě!“ Podobně mluvili i všichni ostatní učedníci.

Mk 14,26-31

²⁶Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. ²⁷Ježíš jim řekl: „Všichni se pohoršíte, neboť je psáno: Budou bít pastýře, a ovce se rozprchnou. ²⁸Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“ ²⁹Petr mu na to řekl: „I kdyby se všichni pohoršili, Já ne!“ ³⁰Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, že ty dnes, této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš. ³¹Ale on ještě rozhodněji tvrdil: „I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapřu tě!“ Stejně tak mluvili všichni.

Lk 22,28-34

²⁸„Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. ²⁹A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, ³⁰takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů.

³¹Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protříbit jako pšenici; ³²ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry.“ ³³Petr mu řekl: „Pane, s tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt!“ ³⁴On mu odpověděl: „Říkám ti, Petře: Ještě se ani kohout dnes neozve, a ty už třikrát zapřeš, že mě znáš.“

Jan 13,36-38

³⁶Šimon Petr se ho zeptal: „Pane, kam jdeš?“ Ježíš odpověděl: „Kam já jdu, tam za mnou teď nemůžeš jít; půjdeš však za mnou později.“ ³⁷Petr mu řekl: „Pane, proč nemohu jít za tebou už teď? Svůj život za tebe položím!“ ³⁸Ježíš mu odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

GETSEMANY

Mt 26,36-46

³⁶Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům: „Posed'te tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.“ ³⁷Petra a dva Zebedeovy syny vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. ³⁸Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti, zůstaňte zde a bděte se mnou!“ ³⁹Trochu poodešel, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, jestliže je to možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ ⁴⁰Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: „To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? ⁴¹Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“ ⁴²Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, nemůže-li mě tento kalich minout a musím ho vypít, ať se stane tvá vůle.“ ⁴³Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči. ⁴⁴Nechal je, opět odešel a modlil se potřetí stejnými slovy. ⁴⁵Potom se vrátil k učedníkům a řekl jim: „Jen spěte a odpočívejte dál! – Už je tady ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. ⁴⁶Vstaňte, půjdeme! Hle, už je tady můj zrádce.“

Mk 14,32-42

³²Přišli k venkovskému dvorci zvanému Getsemany. Ježíš řekl učedníkům: „Poseďte tady, až se pomodlím.“ ³³A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Pak se ho zmocnila hrůza a úzkost. ³⁴Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“ ³⁵Trochu poodešel, padl na zem a modlil se, aby ho, jestliže je to možné, minula ta hodina. ³⁶Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne, co já chci, ale co ty chceš.“

³⁷Potom se vrátil a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: „Šimone, spíš? To jsi nemohl ani jednu hodinu bdít? ³⁸Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“ ³⁹A zas odešel a modlil se stejnými slovy. ⁴⁰Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči, takže nevěděli, co by mu odpověděli. ⁴¹Přišel potřetí a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? – Už dost! Přišla ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. ⁴²Vstaňte, pojďme! Hle, je tady můj zrádce.“

Lk 22,39-46

³⁹Potom se podle svého zvyku odtamtud odebral na Olivovou horu a učedníci ho následovali. ⁴⁰Když byl na místě, řekl jim: „Modlete se, abyste nepřišli do pokušení.“ ⁴¹Sám pak se od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: ⁴²„Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá.“ ⁴³Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; ⁴⁴jeho pot stékal na zem jako krupěje krve. ⁴⁵Potom vstal od modlitby, šel ke svým učedníkům a našel je, jak zármutkem usnuli. ⁴⁶Řekl jim: „Proč spíte? Vstaňte a modlete se, byste nepřišli do pokušení!“

JEŽÍŠOVO ZATČENÍ

Jan 18,1-12

¹Po těch řečech vyšel Ježíš se svými učedníky za potok Kedron, kde byla zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci. ²To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky. ³Jidáš si tedy vzal vojenskou četou a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi.

⁴Ježíš věděl všechno, co na něj má přijít. Vystoupil tedy a zeptal se jich: „Koho hledáte?“ ⁵Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „Já jsem to!“ Stál s nimi také zrádce Jidáš. ⁶Sotva jim tedy Ježíš řekl: „Já jsem to!“, couvli a padli na zem. ⁷Znovu se jich zeptal: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ ⁸Ježíš odpověděl: „Už jsem vám přece řekl, že jsem to já. Hledáte-li mne, tyto zde nechte odejít.“ ⁹To proto, aby se splnilo jeho slovo: „Z těch, které jsi mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho.“ ¹⁰Šimon Petr měl při sobě meč; vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. ¹¹Ježíš však Petrovi řekl: „Zastrč meč do pochvy!“ Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?“

Analogicky bez zmínky o Petrovi u synoptiků Mt 26,47-56; Mk 14,43-48; Lk 22,47-52.

PETROVO ZAPŘENÍ

Mt 26,69-75

⁶⁹Petr mezitím seděl venku na dvoře. Tu k němu přistoupila jedna služka a tvrdila: „Tys byl také s tím Galilejcem Ježíšem.“ ⁷⁰Ale on to přede všemi zapřel: „Nevím, co povídáš.“ ⁷¹Když odešel k chodbě u brány, uviděla ho jiná služka a řekla těm, kdo tam byli: „Tady ten byl s tím nazaretským Ježíšem.“ ⁷²Ale zase to zapřel, a to pod přísahou: „Toho člověka vůbec neznám!“ ⁷³Za chvíli přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Opravdu, i ty k nim patříš. Vždyť už tvé nářečí tě prozrazuje.“ ⁷⁴Tu se začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka!“ Hned nato zakokrhál kohout ⁷⁵a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal.

Mk 14,66-72

⁶⁶Petr byl dole na dvoře a přišla tam také jedna z veleknězových služek. ⁶⁷Když uviděla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla: „Ty jsi také byl s tím nazaretským Ježíšem!“ ⁶⁸Ale on to zapřel: „Nevím ani nerozumím, co povídáš.“ Pak šel ven k prostranství u brány. A kohout zakokrhál. ⁶⁹Ta služka tam Petra uviděla a hned zase začala říkat lidem, kteří tam stáli: „To je jeden z nich.“ ⁷⁰Ale on opět zapíral. Za chvíli zase

řekli Petrovi ti, kteří tam stáli: „Opravdu patříš k nim, vždyť jsi přece Galilejec!“ ⁷¹On se však začal zaklínat a přísaha: „Neznám toho člověka, o kterém mluvíte!“ ⁷²A hned zakokrhal kohout podruhé. Tu si Petr vzpomněl na slovo, které mu Ježíš řekl: „Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A propukl v pláč.

Lk 22,54-62

⁵⁴Pak se (Ježíše) zmocnili a odvedli. Přivedli ho do veleknězova domu. Petr šel zpovzdálí za nimi. ⁵⁵Když rozdělali uprostřed dvora oheň a sesedli se kolem, sedl si Petr mezi ně. ⁵⁶Jak seděl ve světle, uviděla ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla: „Také ten byl s ním!“ ⁵⁷On však to zapřel: „Neznám ho, ženo.“ ⁵⁸Za chvíli ho uviděl jiný a řekl: „Ty jsi také jeden z nich!“ Petr odpověděl: „Člověče, nejsem!“ ⁵⁹Uplynula asi hodina a někdo jiný zase tvrdil: „Doopravdy, i tento člověk byl s ním, vždyť je to Galilejec!“ ⁶⁰Petr však řekl: „Člověče, nevím, o čem mluvíš.“ V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhal kohout. ⁶¹Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: „Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ ⁶²A vyšel ven a hořce se rozplakal.

Jan 18,15-18.25-27

¹⁵Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel do veleknězova dvora; ¹⁶Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. ¹⁷Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“ On odpověděl: „Nepatřím.“ ¹⁸Stáli tam sluhové a strážci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se.

²⁵Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Řekli mu: „Nepatříš také ty k jeho učedníkům?“ On zapíral: „Nepatřím.“ ²⁶Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uřadil ucho, řekl: „Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?“ ²⁷Petr to však znovu zapřel. Vtom právě kohout zakokrhal.

ZPRÁVA O ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Mk 16,1-8

¹Když bylo po sobotě, Marie Magdalská, Jakubova matka Marie a Salome nakoupily vonné oleje, aby ho šly pomazat. ²Záhy zrána první den v týdnu přišly k hrobu, když právě vycházelo slunce. ³Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?“ ⁴Když se podívaly, spatřily, že je kámen odvalen. Byl totiž velmi veliký. ⁵Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mladého muže oděného bílým rouchem a polekaly se. ⁶On jim však řekl: „Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného. Byl vzkříšen, není tady. Zde je to místo, kam ho položili. ⁷Ale jděte a povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.“ ⁸Ženy vyšly z hrobky a daly se na útěk, protože na ně padl strach a úžas. A nikomu nic neřekly, protože se bály.

Analogicky bez zmínky o Petrovi Mt 28,1-8.

PETRA A JAN BĚŽÍ KE HROBU

Jan 20,1-10

¹Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. ²Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ ³Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. ⁴Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. ⁵Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel. ⁶Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. ⁷Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. ⁸Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. ⁹Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých. ¹⁰Učedníci se pak zase vrátili domů.

Lk 24,10-12

¹⁰Byly to Marie Magdalská, Jana a Marie, matka Jakubova; a ještě i některé jiné, které byly s nimi, to všechno pověděly apoštolům. ¹¹Těm ta slova připadala jako plané řeči a nevěřili jim. ¹²Petr se však zvedl a běžel k hrobu. Naklonil se dovnitř a viděl jen pruhy plátna. Vrátil se celý udiven nad tím, co se stalo.

JEŽÍŠOVO ZJEVENÍ V GALILEJI

Jan 21,1-14

¹Potom se Ježíš znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: ²Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. ³Šimon Petr jim řekl: „Půjdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytili.

⁴Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. ⁵Ježíš se jich zeptal: „Dítky, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli mu: „Nemáme.“ ⁶On jim řekl: „Hodte síť na pravou stranu lodi, a najdete.“ Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. ⁷Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nalehko – a skočil do moře. ⁸Ostatní učedníci došli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami.

⁹Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. ¹⁰Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ ¹¹Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. ¹²Ježíš je vyzval: „Pojďte snídat!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán.

¹³Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. ¹⁴To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání.

JEŽÍŠ SVĚŘUJE PETROVI SVÉ OVCE

Jan 21,15-19

¹⁵Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě více než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“ ¹⁶Podruhé se ho zeptal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“ ¹⁷Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno – ty víš, že tě miluji!“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce! ¹⁸Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“ ¹⁹To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: „Následuj mě!“

NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

Sk 1,6-11

⁶Tu se (Ježíše) ptali ti, kteří s ním byli: „Obnovíš teď, Pane, v Izraeli království?“ ⁷On jim však řekl: „To není vaše věc, abyste věděli čas a okolnosti, jak je Otec z vlastní moci ustanovil. ⁸Ale až na vás sestoupí Duch svatý, dostanete moc a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku, ano, až na konec země.“

⁹Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí. ¹⁰Hleděli upřeně k nebi za ním, jak odchází, a najednou vedle nich stáli dva muži v bělostných šatech ¹¹a řekli: „Lidé z Galileje, proč tak stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase právě tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe.“

MODLITBA PŘED LETNICEMI

Sk 1,12-14

¹²Potom se apoštolové vrátili do Jeruzaléma z hory, která se nazývá Olivová. Je blízko Jeruzaléma, vzdálená jenom délkou sobotní cesty.

¹³A když přišli zase do města, vystoupili do hořejší místnosti, kde bydleli Petr a Jan, Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub

Alfeův, Šimon Horlivec a Juda, Jakubův bratr. ¹⁴Ti všichni jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými.

VOLBA APOŠTOLA MATĚJE

Sk 1,15-26

¹⁵V těch dnech se Petr postavil před bratry – bylo tam shromážděno na sto dvacet lidí – a řekl: ¹⁶„Bratři, muselo se splnit to, co v Písmu předpověděl Duch svatý skrze Davida o Jidášovi, který se stal vůdcem těch, kdo zatkli Ježíše. ¹⁷Počítal se totiž k nám a měl účast na této naší službě. ¹⁸On však z odměny za svůj hříšný skutek získal pole, a když spadl střemhlav, rozpukl se v půli, že mu všechny vnitřnosti vyhřezly. ¹⁹To se rozneslo mezi všemi obyvateli Jeruzaléma, takže bylo to pole pojmenováno v jejich řeči Hakeldamach, to znamená ‘Krvavé pole’. ²⁰Stojí totiž v knize Žalmů: ‘Ať jeho dům zpustne, nikdo ať v něm nebydlí’ a ‘jeho úřad ať dostane jiný’. ²¹Je tedy nutné, aby některý z těch mužů, kteří s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil, ²²od Janova křtu až do dne, kdy byl od nás vzat, aby se jeden z nich stal spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání.“ ²³Vybrali tedy dva: Josefa, kterému se říkalo Barsabáš – příjmení měl Justus – a Matěje. ²⁴A takto se modlili: „Pane, ty znáš srdce všech. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil, ²⁵aby přejal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš zrádně opustil, aby odešel na místo, kam patřil.“ ²⁶Losovali tedy, a los padl na Matěje. Byl proto přibrán k jedenácti apoštolům.

LETNICE A PETROVO KÁZÁNÍ

Sk 2,1-36

¹Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. ²Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. ³A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. ⁴Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. ⁵V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. ⁶Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. ⁷Žasli, divili se a říkali:

„Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? ⁸Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? ⁹My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, ¹⁰Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, ¹¹Židé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“ ¹²A všichni žasli a v rozpacích se ptal jeden druhého: „Co to má znamenat?“ ¹³Ale jiní říkali posměšně: „Jsou plni sladkého vína!“

¹⁴Tu vystoupil Petr s ostatními jedenácti apoštoly a slavnostně k nim promluvil: „Židé a všichni jeruzalémští obyvatelé, ať je vám to známo: pozorně vyslechněte mou řeč! ¹⁵Tito lidé nejsou opilí, jak se domníváte, vždyť je teprve devět hodin dopoledne! ¹⁶Ale to se splnilo, co řekl prorok Joel: ¹⁷V posledních dnech, praví Bůh, ‘vylijí ze svého Ducha na všechny lidi. Pak budou vaši synové a vaše dcery prorokovat, vaši mladí muži budou mít vidění, vaši starci dostanou ve snu zjevení. ¹⁸ Vylijí v těch dnech ze svého Ducha i na své služebníky a na své služebnice, a budou prorokovat. ¹⁹A způsobím divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi: krev a oheň a sloupy dýmu. ²⁰Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, dříve než přijde veliký a slavný den Páně. ²¹A každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude zachráněn.’

²²Izraelité, poslyšte tato slova! Bůh vám dal svědectví o Ježíši Nazaretském mocnými činy, divy a znameními, která, jak víte, konal Bůh skrze něho mezi vámi. ²³A on byl vydán, jak to Bůh předem rozhodl a předpověděl, a vy jste ho rukama bezbožníků přibili na kříž a zabili. ²⁴Ale Bůh ho vzkřísil, zbavil bolestí smrti, protože nebylo možné, aby zůstal v její moci. ²⁵David přece o něm říká: ‘Mám Pána před očima stále, je mi po pravici, abych se neviklal. ²⁶Proto se raduje mé srdce a můj jazyk jásá. Ano i mé tělo odpočine v naději, ²⁷neboť nevydáš mě podsvětí napospas, nedopustíš, aby tvůj Svatý podlehl porušení. ²⁸Oznámils mi cesty života, naplníš mě blahem před svou tváří.’

²⁹Bratři, budiž mi dovoleno, abych k vám bez okolků promluvil o praotci Davidovi. Ten umřel a byl pohřben, a jeho hrob máme u nás až dodneška. ³⁰Byl to prorok a věděl, že Bůh mu přísahou slíbil, že na jeho trůně usadí jednoho z jeho potomků. ³¹Viděl tedy do budoucnosti, a když řekl, že nebude ponechán v podsvětí a jeho tělo že nepodlehne porušení, mluvil o Kristově zmrtvýchvstání.

³²Toho Ježíše Bůh vzkřísil, a my všichni jsme toho svědky. ³³Byl povýšen po pravici Boží, od Otce přijal slíbeného Ducha svatého, vyhlásil ho, jak vidíte a slyšíte. ³⁴David na nebe nevystoupil, ale prohlásil: 'Řekl Hospodin mému Pánu: Posad' se mi po pravici, ³⁵dokud ti nepoložím tvé nepřátele jako podnož k nohám.' ³⁶Ať je úplně jasno celému izraelskému národu toto: Pánem a Mesiášem ustanovil Bůh právě toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali."

KŘEST TŘÍ TISÍC LIDÍ

Sk 2,37-41

³⁷Když to (všichni) uslyšeli, proniklo jim to srdce a ptali se Petra i ostatních apoštolů: „Bratři, co máme dělat?“ ³⁸Petr jim odpověděl: „Obráťte se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha svatého. ³⁹Vždyť to zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si povolá Pán, náš Bůh“ ⁴⁰Ještě mnoha jinými slovy je zapřísahal a vybízel: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ ⁴¹Ti, kdo jeho slovo ochotně přijali, byli pokřtěni. A ten den se k nim přidalo na tři tisíce lidí.

UZDRAVENÍ CHROMÉHO V CHRÁMU

Sk 3,1-10

¹Ve tři hodiny odpoledne, v hodinu určenou k modlitbě, šli Petr a Jan nahoru do chrámu. ²A právě tam přinášeli jednoho muže, chromého od narození. Den co den ho posazovali k chrámové bráně zvané Krásná, aby prosil o almužnu ty, kdo přicházeli do chrámu. ³Když viděl Petra a Jana, jak chtějí vejít do chrámu, prosil je o almužnu. ⁴Petr s Janem se však na něj upřeně zadívali a vyzvali ho: „Podívej se na nás!“ ⁵On tedy na ně pohleděl a čekal, že něco dostane. ⁶Ale Petr řekl: „Stříbro ani zlato nemám. Ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského – vstaň a chod!“ ⁷Vzal ho za pravou ruku a zdvihl ho. V tom okamžiku mu vstoupila síla do nohou a do kotníků: ⁸vyskočil, postavil se a chodil. Vešel s nimi do chrámu, chodil sem tam, poskakoval a chválil Boha. ⁹Všechnen lid ho viděl, jak chodí a chválí Boha. ¹⁰Poznali ho, že je to ten

žebrák, co sedával u Krásné brány chrámu, a byli plni úžasu a jako bez sebe nad tím, co se s ním stalo.

PETR A JAN PŘED VELERADOU

Sk 4,1-22

¹Zatímco ještě k lidu mluvili, přišli na ně kněží, velitel chrámové stráže a saduceové. ²Nelibě nesli, že učí lid a hlásají, že v Ježíšovi je vzkříšení z mrtvých. ³Proto je dali zatknout a uvěznit do příštího dne, neboť už byl večer. ⁴Ale mnoho z těch kdo tu řeč uslyšeli, přijalo víru, takže počet mužů stoupl asi na pět tisíc.

⁵Druhý den se shromáždili v Jeruzalémě židovští přední mužové, starší a učitelé Zákona. ⁶Byl tam i velekněz Annáš, Kaifáš, Jan, Alexandr a všichni, kteří byli z velekněžského rodu. ⁷Dali je předvést a začali je vyslýchat: „Čí mocí anebo čím jménem jste to udělali?“ ⁸Tu jim Petr odpověděl: „Přední mužové v lidu a starší! ⁹Když se dnes musíme odpovídat z dobrého skutku na nemocném člověku, kým že byl uzdraven, ¹⁰tedy ať ro víte vy všichni a celý izraelský národ: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, ale kterého Bůh vzkřísil z mrtvých: skrze něho stojí tento člověk před vámi zdravý. ¹¹On je ten 'kámen, který jste vy stavitelé odhodili, ale z kterého se stal kvádr nárožní'. ¹²V nikom jiném není spásy. Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy.“

¹³Když přední muži v lidu, starší a učitelé Zákona viděli Petrovu a Janovu odvahu a uvážili, že jsou to lidé neučení a prostí, divili se. Poznávali je, že bývali s Ježíšem; ¹⁴ale protože teď zároveň s nimi viděli toho uzdraveného člověka, neměli, co by proti tomu mohli říci. ¹⁵Poručili jim proto, aby vyšli z velerady, ¹⁶a radili se mezi sebou: „Co máme dělat s těmito lidmi? Že se skrze ně stal zřejmý zázrak, je zjevné všem obyvatelům Jeruzaléma, a my to nemůžeme popřít. ¹⁷Aby se to však nerozneslo mezi lidem ještě více, pohrozíme jim, že v tom jménu již nesmějí k nikomu mluvit.“ ¹⁸Zavolali je tedy a přikázali jim, že vůbec ve jménu Ježíšově nesmějí kázat ani učit. ¹⁹Ale Petr a Jan jim na to řekli: „Sudťe sami, zdali je to před Bohem správné, abychom poslouchali více vás než Boha. ²⁰Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli.“ ²¹Oni jim znovu pohrozili a propustili j, protože nemohli najít nic, zač by je potrestali – už kvůli lidu, neboť všichni velebili Boha

za to, co se událo. ²²Tomu člověku, který byl zázračně uzdraven, bylo totiž více než čtyřicet let.

UZDRAVOVÁNÍ NEMOCNÝCH

Sk 5,12-16

¹²Apoštolové konali mnoho znamení a zázraků v lidu. Všichni se jednomyslně shromažďovali v Šalamounově podloubí. ¹³Z ostatních se k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lidé o nich mluvili s velkou úctou. ¹⁴Stále rostl počet mužů i žen, kteří přijímali víru v Pána. ¹⁵Dokonce i na ulici vynášeli nemocné a kladli je na lehátka a na nosítka, aby, až půjde Petr okolo, alespoň jeho stín padl na někoho z nich. ¹⁶Také z okolních měst se sbíhalo do Jeruzaléma mnoho lidí a přinášeli nemocné i trápené nečistými duchy; a ti všichni byli uzdravováni.

UZDRAVENÍ ENEÁŠE

Sk 9,32-35

³²Petr se vydal na okružní cestu a přišel i ke křesťanům, kteří žili v Lyddě. ³³Tam našel jednoho člověka, jmenoval se Eneáš, který ležel osm let ochrnutý na lehátku. ³⁴Petr mu řekl: „Eneáši, Ježíš Kristus ti vrací zdraví! Vstaň a sám si ustele!“ A on ihned vstal. ³⁵Všichni lyddští a saronští obyvatelé ho viděli a obrátili se k Pánu.

UZDRAVENÍ TABITY

Sk 9,36-43

³⁶V Joppe žila jedna uřednice jménem Tabita, to je v překladu Srnka. Konala velmi mnoho dobrých skutků a bohatě rozdávala almužny. ³⁷Ale roznemohla se tehdy a zemřela. Umyli ji a položili do horní místnosti. ³⁸Joppe leží blízko Lyddy. Když uředníci uslyšeli, že je tam Petr, poslali k němu dva muže s prosbou: „Neváhej a přijď sem k nám!“ ³⁹Petr tedy vstal a šel s nimi. Když tam přišel, zavedli ho do horní místnosti. Všechny vdovy se postavily kolem něho a s pláčem mu ukazovaly sukně a pláště, které jim ušla Tabita, dokud byla ještě s nimi. ⁴⁰Petr poslal všechny ven, poklekl a modlil se. Potom se obrátil k mrtvole a řekl: „Tabito, vstaň!“ Ona otevřela oči, podívala se na Petra a posadila se.

⁴¹Podal jí ruku a pozdvihl ji. Zavolal pak dovnitř křesťany a vdovy a ukázal jim ji živou. ⁴²Zpráva o tom se roznesla po celém Joppe a mnoho lidí přijalo víru v Pána. ⁴³Zůstal potom ještě delší čas v Joppe u jistého koželuha Šimona.

PETROVO VIDĚNÍ A SETNÍK KORNÉLIUS

Sk 10,1-33.44-48

¹V Césareji žil jeden člověk, jmenoval se Kornélius, setník takzvané Italské čety. ²Byl zbožný a bohabojný, on i celá jeho rodina, dával lidu hodně almužen a vytrvale se modlil k Bohu. ³Ten spatřil kolem tří hodin odpoledne jasně ve vidění, že k němu vstoupil Boží anděl a řekl mu: „Kornélie!“ ⁴On na něj pohleděl a pln bázně se zeptal: „Co je, pane?“ Odpověděl mu: „Tvé modlitby a tvoje almužny vystoupily před Boha a on si na ně vzpomněl. ⁵Nuže, pošli nějaké muže do Joppe a povolej si jistého Šimona, kterému říkají Petr. ⁶Je hostem u jistého koželuha Šimona, který má dům u moře.“ ⁷Když anděl, který s ním mluvil, odešel, zavolal si Kornélius dva sluhy a bohabojného vojáka, jednoho z těch, kteří mu byli stále k službám. ⁸Všechno jim vyložil a poslal je do Joppe. ⁹Na druhý den, když byli ještě na cestě a už se blížili k městu, vystoupil Petr na střechu, aby se modlil. Bylo to kolem poledne. ¹⁰Dostal hlad a chtěl něco sníst. Zatímco mu připravovali jídlo, upadl do vytržení. ¹¹Viděl nebe otevřené a z něho jak se snáší dolů něco jako velké prostěradlo spouštěné za čtyři cípy na zem. ¹²Uvnitř byli všeho druhu čtvernožci, dále zvířata, co se plazí po zemi, a ptáci, co létají na nebi. ¹³A nějaký hlas na něj zavolal: „Vzhůru, Petře, zabíjej a jez!“ ¹⁴Petr odpověděl: „Ani za nic, Pane! Nikdy jsem ještě nejedl nic poskvrněného ani nečistého!“ ¹⁵A ten hlas k němu promluvil podruhé: „Co Bůh prohlásil za čisté, o tom neříkej, že je to poskvrněné.“ ¹⁶To se stalo třikrát. Pak hned to všechno bylo vyzdviženo do nebe. ¹⁷Zatímco byl Petr na rozpacích, co má znamenat to vidění které spatřil, ti muži, které poslal Kornélius, se doptali na Šimonův dům a přišli ke dveřím. ¹⁸Zavolali a zeptali se, zdali je tam jako host Šimon, kterému říkají Petr. ¹⁹Mezitímco Petr stále ještě přemýšlel o tom vidění, řekl mu Duch: „Jsou tu tři muži a hledají tě. ²⁰Ihned sestup dolů a bez váhání jdi s nimi, protože já jsem je poslal.“ ²¹Sešel dolů k těm mužům a řekl: „To jsem já, koho hledáte. Co vás ke mně přivádí?“ ²²Odpověděli: „Setník Kornélius, muž spravedlivý

a bohobožný, který má dobrou pověst u celého židovského národa, dostal od svatého anděla pokyn, aby si tě zavolal do svého domu a vyslechl od tebe poučení.“ ²³Uvedl je tedy dovnitř a nabídl jim pohostinství. Další den se pak s nimi vydal na cestu. Šli s ním i někteří bratři z Joppe.

²⁴Den potom dorazil do Césareje. Kornélius je očekával a svolal své příbuzné a důvěrné přátele. ²⁵Když Petr přišel do Césareje, Kornélius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. ²⁶Ale Petr ho zvedl se slovy: „Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk.“ ²⁷A za rozhovoru s ním vešel dovnitř a shledal, že je jich tam mnoho pohromadě. ²⁸Proto k nim promluvil: „Jak víte, židovi není dovoleno, aby se stýkal s někým, kdo není žid, nebo aby k němu přišel. Ale mne Bůh poučil, že nesmím nikoho považovat za poskvrněného nebo nečistého. ²⁹Proto jsem ochotně přišel, když jste pro mě poslali. Ptám se tedy: Proč jste pro mě poslali?“ ³⁰A Kornélius řekl: „Bylo to právě před čtyřmi dny. Modlil jsem se ve tři hodiny odpoledne ve svém domě, a najednou přede mnou stál muž v bělostných šatech ³¹a řekl: ‘Kornélie, tvá modlitba byla vyslyšena a Bůh vzpomněl na tvoje almužny. ³²Pošli tedy do Joppe a povolej si Šimona, kterému říkají Petr. Je hostem v domě koželuha Šimona u moře.’ ³³Poslal jsem k tobě a jsi hodný, žes přišel. A teď my všichni jsme tu před Bohem, abychom vyslechlí všechno, co ti Pán uložil.“

⁴⁴Když ještě Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kdo tu řeč poslouchali. ⁴⁵A žasli věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že i na pohany byl vylit dar Ducha svatého. ⁴⁶Slyšeli totiž, jak mluví cizími jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr řekl: ⁴⁷„Může někdo odpírat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha svatého?“ ⁴⁸Pak rozkázal, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. Potom ho prosili, aby u nich zůstal ještě několik dní.

PETROVO ZATČENÍ

Sk 12,1-19

¹V té době král Herodes začal zle zakročovat proti některým členům církevní obce. ²Janova bratra Jakuba dal popravit mečem. ³Když viděl, že se to židům líbí, dal zatknout také Petra. Byly právě velikonoce. ⁴Zmocnil se ho, dal ho zavřít do žaláře a hlídat od čtyřnásobné stráže vždycky po čtyřech vojácích. Měl v úmyslu, že ho po velikonocích dá popravit. ⁵Tak byl Petr hlídán ve vězení; církevní obec se však naléhavě

za něho modlila k Bohu. ⁶V noci před tím dnem, kdy ho chtěl Herodes popravit, spal Petr mezi dvěma vojáky a byl spoután dvěma řetězy. I přede dveřmi stála stráž. ⁷Najednou se objevil anděl Páně a v kobce zazářilo světlo. Strčil Petra do boku, vzbudil ho a řekl: „Rychle vstaň!“ Tu mu spadly řetězy z rukou. ⁸Pak mu anděl řekl: „Opásej se a obuj si opánky!“ Udělal to. Dále mu nařídil: „Přehoď si plášť a pojď za mnou!“ ⁹Šel tedy za ním ven, ale nevěděl, že je to skutečnost, co se dělo skrze anděla. Myslel, že má vidění.

¹⁰Přešli pak první i druhou stráž a došli k železné bráně, která vede do města. Ta se jim sama od sebe otevřela. Vyšli tedy ven a šli dál jednou ulicí. A hned nato anděl zmizel. ¹¹Vtom přišel Petr k sobě a řekl: „Teď vím jistě, že Pán poslal svého anděla a vytrhl mě z Herodových rukou a ze všeho, na co čeká židovský lid.“ ¹²Když si to uvědomil, zamířilo k domu Marie, matky Jana, kterému říkali Marek. Tam bylo shromážděno mnoho věřících a modlili se. ¹³Zatloukl na dveře u vchodu. Přišla služka – jmenovala se Rhode – a poslouchala. ¹⁴Poznala sice Petřův hlas, ale pro samou radost zapomněla otevřít dveře. Vběhla dovnitř a oznamovala, že u dveří stojí Petr. ¹⁵Ale oni jí řekli: „Blázníš!“ Ona však stála na svém, že je to pravda. Řekli tedy: „Tak to bude jeho anděl.“ ¹⁶Petr však tloukl dál. Otevřeli proto a s úžasem zůstali na něho hledět. ¹⁷On jim dal rukou znamení, aby mlčeli, a vypravoval jim, jak ho Pán vyvedl ze žaláře. Potom řekl: „Oznamte to Jakubovi a ostatním bratrům.“ Pak vyšel ven a odebral se na jiné místo.

¹⁸Když se rozednilo, nastalo mezi vojáky nemalé vzrušení, co se s Petrem stalo. ¹⁹Herodes dal po něm pátrat, ale nenašel ho. Podrobil tedy strážce výslechu a nařídil, aby je popravili. Pak se odebral z Judska do Césareje a zdržoval se tam.

JERUZALÉMSKÝ SNĚM

Sk 15,1-21

¹Někteří lidé přišli z Judska do Antiochie a poučovali bratry: „Nedáte-li se podle mojžíšského zvyku obřezat, nemůžete dojít spásy.“ ²Pavel a Barnabáš se však s nimi dostali do hádky a úporně se s nimi o to přeli. Bylo proto rozhodnuto, aby se kvůli této sporné otázce Pavel, Barnabáš a někteří z nich odebrali k apoštolům a starším do Jeruzaléma. ³Církevní obec je tedy vypravila na cestu. Šli přes Fénicii a Samařsko a obšírně

vykládali o tom, jak se pohané obracejí, a tím působili všem bratrům velkou radost.

⁴Když přišli do Jeruzaléma, byli přijati od církevní obce, apoštolů a starších. Vypravovali jim, co všechno Bůh jejich prostřednictvím vykonal. ⁵Ale někteří z těch, kdo přešli k víře z farizejské strany, zasáhli a říkali: „Pohané musí přijmout obřízku a je třeba jim nařídit, aby zachovávali Mojžíšův Zákon!“

⁶Sešli se tedy apoštolové a starší, aby tu věc uvážili. ⁷Když se dlouho tak a onak rokovalo, vstal Petr a promluvil k nim: „Jak víte, bratři, Bůh už dávno mezi vámi rozhodl, aby pohané uslyšeli slovo evangelia z mých úst, a tak aby přišli k víře. ⁸A Bůh, který zná srdce, dosvědčil jim svou přízeň tím, že jim udělil Ducha svatého právě tak jako nám. ⁹Nedělal tedy žádný rozdíl mezi námi a mezi nimi, když jim vírou očistil srdce.

¹⁰Nuže, proč nyní pokoušíte Boha tím, že učedníkům navlékáte chomout, který nedovedli snést ani naši otcové, ani my? ¹¹Vždyť jsme přesvědčeni, že spásy docházíme milostí Pána Ježíše my stejně jako oni.“

¹²Celé shromáždění mlčelo a poslouchalo Barnabáše a Pavla, když podrobně vypravovali, jak veliká znamení a divy vykonal Bůh jejich prostřednictvím mezi pohaný. ¹³Když přestali mluvit, ujal se slova Jakub: „Bratři, poslyšte mě! ¹⁴Šimon vypravoval, jak Bůh udělal první krok, když si chtěl z pohanů získat lid pro sebe. ¹⁵S tím souhlasí slova proroků. Je totiž psáno: ¹⁶Potom znovu postavím rozpadlou Davidovu chýši, z trosek ji zase vystavím a do výše vyženu, ¹⁷aby i ostatní lidé hledali Pána, a všechny národy, které nesou jméno po mně. Tak praví pán, který to vykoná. ¹⁸Je to rozhodnuto od věčnosti.’

¹⁹Proto já soudím toto: Nenakládejme pohanům, kteří se obracejí k Bohu, žádná zbytečná břemena. ²⁰Jenom jim písemně nařídme, aby se vyvarovali všeho, co je poskvrněno modlářstvím, dále smilstva, masa z udušených zvířat a požívání krve. ²¹Neboť Mojžíš má od dávných časů po městech své kazatele v synagógách, kde se předčítá každou sobotu.“

UZNÁNÍ PAVLOVA APOŠTOLÁTU

Gal 2,1-10

¹Potom jsem šel znovu po čtrnácti letech do Jeruzaléma s Barnabášem a vzal jsem s sebou také Tita. ²Šel jsem tam, protože se mi o tom dostalo zjevení. Předložil jsem jim tam evangelium, jak ho kážu mezi pohany, a v soukromí jsem to vyložil těm, kteří něco znamenají, zdali snad neběžím nebo jsem neběžel nadarmo. ³Ale ani Titus, který byl se mnou, nebyl přinucen dát se obřezat, ačkoli byl Řek. ⁴Tu otázku rozvířili vetřelí falešní bratři. Vloudili se mezi nás a slídili po naší svobodě, kterou máme v křesťanství, aby nás uvedli do otročení. ⁵Ale ani na okamžik jsme jim neustoupili a nepoddali se jim, aby vám zůstala pravda evangelia nezkráceně.

⁶A nebylo překážky ani ze strany těch, kteří něco znamenají. Čím byli předtím, to se mě netýká; Bůh nedělá rozdíly v lidech. Ti tedy, kdo něco znamenají, nic dalšího mi neuložili. ⁷Spíše naopak. Viděli, že je mně svěřeno, abych hlásal evangelium mezi pohany, jako zase Petrovi mezi židy. ⁸Vždyť ten, který pomáhal Petrovi v apoštolátu mezi židy, pomáhal i mně mezi pohany. ⁹Poněvadž Jakub, Petr a Jan – uznávané sloupy – poznávali, že mám k tomu od Boha milost, podali mně i Barnabášovi pravici na znamení, že patříme k sobě: my že tedy máme být pro pohany, oni pro židy. ¹⁰Jenom nám doporučili, abychom pamatovali na chudé. A to mi také vždycky leželo na srdci.